

Ad 5)

Hvis det nye efternavn ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug, kan det ikke erhverves, jf. § 6, nr. 5.

Denne bestemmelse har i praksis ændret sig i takt med tiden. Nye navne med engelsk eller tysk sprogtonen tillades således i vid udstrækning, og i de senere år er der også tilladt navne med tyrkisk og arabisk sprogtoner. F. eks. er Sunborn, Silverdoff, Bauhaus, Ostenheim, Hikmet og Demirhad tilladt, mens Heartcure, MacJauernik, Somschlüt og Azizoglu er afslået.

I praksis giver denne bestemmelse anledning til vanskeligheder for herboende personer, der har tilknytning til andre lande, og som ønsker et efternavn fra slægten uden at kunne dokumentere tilknytningen til navnet.

Sådanne navne er ofte ikke forbeholdt, men kan være så meget i strid med dansk sprogbrug, at det ikke kan tillades som et nyt efternavn, jf. § 6, nr. 5.

Ad 6)

Efter bestemmelsen i § 6, nr. 6, kan et nyt efternavn ikke erhverves, hvis navnet er et egentligt fornavn. De fornavne, der er godkendt, og som står på Kirkeministeriets liste over godkendte fornavne, jf. Kirkeministeriets cirkulærer om godkendte fornavne af henholdsvis 1. november 1990 og 1. november 1997, kan i almindelighed ikke tillades som efternavne. Det kan dog forekomme, at et navn både bruges som for- og efternavn. Hvis navnet også har karakter af efternavn og mest er anvendt som efternavn, eventuelt i de europæiske lande, kan navnet også tillades som efternavn.

Navne, der ikke er godkendt som fornavne, kan, hvis de ikke er for fornavnsprægede, tillades som efternavn. F. eks. er Marella, Iselle og Cetiennie tilladt, mens Villas, Jamil og Cesaer er afslået.

Ad 7)

Et nyt efternavn kan ikke erhverves, hvis navnet er upassende eller kan vække anstød, jf. § 6, nr. 7.

Afslag efter § 6, nr. 7, forekommer sjældent, men kan især komme på tale, hvis det pågældende navn har en obscen eller profan klang, eller ordet ikke skønnes egnet som personnavn.

Fra praksis kan det f.eks. nævnes, at Togange, Hexx, Bandit og Blaalyis er afslået, mens Sildeøje, Virgin og Tingfinder er tilladt.

2.9.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Navnelovsudvalget har fundet, at det fortsat skal være muligt at tage et nydannet efternavn, således som dette følger af den gældende navnelovs § 6. Ud-

valget har imidlertid overvejet, om reglerne herom på enkelte punkter bør liberaliseres.

2.9.2.1. Bør et efternavn uden aktuelle navnebærere være beskyttet?

Navnelovsudvalget har overvejet, om det fortsat bør være et krav for at få et nyt efternavn, at det skal dokumenteres udelukket, at der her i landet er personer, der er berettiget til det ansøgte navn.

Udvalget har herved peget på, at det nuværende krav til dokumentation for, at et navn er uddødt efter dødsboskifteloven kun kan opfyldes af en begrænset persongruppe, idet det i det mindste er en betingelse, at vedkommende kan identificere den afdøde.

Hensynet til, at andre kan tage et efternavn, som ingen længere bærer, taler derfor efter udvalgets opfattelse for en lempelse, hvorefter det ikke er en betingelse for at kunne tage navnet, at det er uddødt i den ovenfor anførte betydning, men blot at det ikke længere bæres af nulevende personer her i landet. Et sådant bevis er langt lettere at føre.

Dertil kommer, at udvalget har fundet, at en sådan lempelse synes at være i bedre overensstemmelse med udvalgets forslag til regler om, hvilke efternavne der skal være beskyttede, jf. pkt. 2.1. Det afgørende i den sammenhæng er, hvor mange der aktuelt bærer navnet, mens antallet af berettigede ikke er afgørende for, om et navn er beskyttet eller ej.

En sådan ordning vil efter udvalgets opfattelse lette navnemyndighedernes behandling af sager om ansøgning om et nydannet efternavn som følge af lempelsen for ansøgeren. Ved alene at stille krav om, at der ikke må være aktuelle bærere af navnet, vil det ved et opslag i CPR kunne afgøres, om denne betingelse for at imødekomme ansøgningen er opfyldt.

Heroverfor står efter udvalgets opfattelse hensynet til dem, der er berettiget til navnet uden aktuelt at bære det.

Hensynet til denne persongruppe kan efter udvalgets opfattelse ikke være særligt tungtvejende. For det første kan personer, der ikke tidligere har båret navnet som eget efternavn, men som ville have ret til at tage det som efternavn, efter gældende ret ikke modsætte sig udstedelse af navnebevis på navnet i medfør af navnelovens § 6. For det andet har personer, der tidligere har båret navnet, netop valgt, at de ikke længere ønsker at bære det som efternavn.

Udvalget har på den baggrund fundet, at afvejningen af de nævnte hensyn fører til, at der bør ske en lempelse af bestemmelsen, således at det bør være til-